

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Blanky Bedřichové a přísedících MUDr. Hany Pavlíčkové a Mgr. Marcely Balíkové v hlavním líčení konaném dne 15. prosince 2016,

t a k t o :

obžalovaný

M i l a n Š .

nar. xxx, trvale bytem xxx (adresa ÚMČ), t.č. bez pracovního poměru, doručovací adresa xxx,

- je vinen , že -

dne 28. 3. 2016 v blíže nezjištěné době mezi 12.00 až 13.00 hod. v Praze xxx, v ložnici bytu své tehdejší přítelkyně Ilony J., nar. xxx, využil příležitosti, že mu byla vnučka jeho přítelkyně **poškozená nezletilá A. V., nar. xxx**, svěřena k uspaní a v úmyslu se sexuálně uspokojit, využil její psychické a fyzické bezbrannosti, vyplývající jak z jeho fyzické a psychické převahy, tak z jeho převahy dospělé autority, a poté, co se poškozená nezletilá sama uložila do postele ke spánku, ji začal levou rukou hladit pod jejími spodními kalhotkami na přirození v oblasti poševního vchodu, a tohoto jednání se dopustil přes to, že jako přítel babičky poškozené znal skutečný věk poškozené nezletilé, která vzhledem ke svému nízkému věku nebyla schopná jeho

jednání pochopit, posoudit, domyslet, vyhodnotit a dostatečně projevit svou vůli a dát tak jednoznačně najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním a odpor k němu nebo se jinak účinně bránit, čehož si musel být nepochybně vědom, a jejího stavu využil k dosažení svého cíle,

t e d y : zneužil bezbrannosti jiného a donutil ho k pohlavnímu styku a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

č í m ž   s p á c h a l

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

Podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let .

Podle § 84 a § 85 odst. 1 trest. zákoníku za použití § 81 odst. 1 tr. zákoníku se **výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.**

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost ve smyslu § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku, a to zdržet se požívání alkoholických nápojů

O d ů v o d n ě n í :

V průběhu dokazování provedeného v hlavním líčení dne 14.12.2016, byly prokázány následující skutečnosti:

Nezletilá A. V. nar. xxx je dcerou Ilony J., nar. xxx, a vnučkou Ilony J., nar. xxx. S ohledem na to, že matka žije s nezletilou sama a je zaměstnána jako prodavačka v prodejně xxx s pracovní dobou až do 6. či 7. hodiny večerní, nezletilou A. vyzvedává ze školky babička, a tato o ni pečuje též v době víkendů a svátků, pokud má matka pracovní směnu. Tak tomu bylo i v případě velikonočního pondělí dne 28.3.2016, kdy kolem 7. hodiny ranní matka nezletilé předala A. babičce před prodejnu xxx v Praze xxx, kam odešla do zaměstnání. Ilona J. st. pak s nezletilou A. strávila den ve svém trvalém bydlišti v xxx, , kde v té době pobýval též její bývalý partner obžalovaný Milan Š.. S obžalovaným Š. Ilona J. sdílela společnou domácnost po dobu cca osmi let, a to až do prosince roku 2014. Při jejich vzájemném soužití docházelo k oboustrannému nadužívání alkoholických nápojů a hlučným hádkám, které byly předmětem problémů v sousedství i v širší rodině a občas končily přivoláním pořádkové policejní hlídky. Při jednom z konfliktů před vánočními svátky roku 2014 byl proto obžalovaný Milan Š. z bytu svědkyně Ilony J. st. vykázán, a to jak bývalou partnerkou, tak její dcerou, která zde byla na návštěvě. Přibližně od poloviny roku 2015 se obžalovaný příležitostně s Ilonou J.

st. dál stýkal, jezdil však k ní pouze na návštěvy a za účelem pohlavního styku. V období do roku 2014, zejména v době kdy byl v pracovní neschopnosti, příležitostně sám o A. pečoval a hlídal jí, nebylo však zvykem, že by s ní chodil odpočívat např. po obědě, později se s A. již nestýkal, popř. se setkali jen výjimečně krátkodobě za přítomnosti jiných dospělých. Předmětné velikonoční pondělí 28. března 2016 byl obžalovaný na několikadenní návštěvě sv. J. st.. Poté, co do bytu přišla A., společně barvili velikonoční vajíčka a svědkyně Ilona J. vařila. Po obědě babička chtěla nezletilou uložit, poslala ji proto odpočívat společně s obžalovaným Š., a to do ložnice, kterou sama s obžalovaným užívala a v níž bylo dvoulůžko. Sama se pak věnovala domácím pracím, a to jednak v kuchyni, jednak na balkóně bytu. V průběhu této doby, tedy přibližně mezi 12. a 13. hodinnou odpolední, ulehla nezletilá poškozená v nátělníku, či tričku a spodních kalhotkách do postele, v posteli současně ležel i obžalovaný Milan Š., a to v tričku a trenýrkách černé barvy. Obžalovaný přilehl těsně vedle poškozené, přičemž oba leželi na zádech, zavřel oči a nezletilou A. začal levou rukou hladit po přirození, a to až do oblasti poševního vchodu, kam jí sahal prstem. Nezletilá si byla vědoma toho, že věci, které obžalovaný provádí jsou nepatřičné, ale nebolelo ji to, dovnitř do vagíny jí obžalovaný prsty nezasunoval, šimral jí na horní části poševního vchodu, lechtalo jí to a nebylo jí to výslovně nepříjemné. Toto jednání obžalovaného trvalo po krátkou dobu, dle popisu poškozené řádově v desítkách sekund. Poškozená nezletilá se proto jednání obžalovaného nebránila a po chvíli usnula. Poté co se probudila, obžalovaný už v místnosti nebyl, oblékla se proto a šla za babičkou a obžalovaným na balkón. Krátce poté vyprovodila s babičkou obžalovaného na vlak do Kolína, kde trvale bydlel. Babičce se o chování obžalovaného nezmínila, neboť nebyla zvyklá se jí svěřovat, ale v průběhu odpoledne se začala chovat neobvykle, dožadovala se nákupu časopisu, byla podrážděná. Celou záležitost pak nezletilá A. v podvečerních hodinách oznámila své matce, a to poté, co se společně vrátily z matčiny práce a odpočívaly spolu u televize. Matka se zdráhala jednání obžalovaného uvěřit, nechala si věc od dcery několikrát popsat a následně i předvést, jak a kde mělo k osahávání nezletilé docházet, pak kontaktovala babičku (svou matku), otce nezletilé, i svého bratra, aby jim sdělila, co se stalo a poradila se o dalším postupu, načež navštívila spolu se svou matkou a dcerou policii a celou věc ještě téhož večera oznámila.

Obžalovaný Š. jednání, které mu je kladeno za vinu, rezolutně popřel a uvedl, že všechno je pouze nafouknutá bublina. Obvinění označil jako vykonstruované ze strany Ilony J. ml., tedy matky nezletilé A. V příprav. řízení popsal, že v roce 2012 nebo 2013 (v hlavním líčení uvedl že v r. 2014) po úraze o nezletilou A. pečoval, tehdy jí neublížil, neví, proč by to dělal v současné době. S babičkou poškozené nezletilé žil do konce roku 2014, než ho vyhodily obě Ilony z bytu, zejména ta mladší Ilona, protože na něj žárlila. Od konce roku 2014 až do března 2015, se s Ilonou starší nestýkal, pak se opětovně postupně sblížili, a on jí začal znovu navštěvovat, a to do 28.3.2016 tak, jak mu to dovolil čas. V té době spolu žili i intimně, mladé Iloně se to ale nelíbilo, i její matka říkala, že je psychicky labilní. S A. vycházel dobře, říká mu Milane, měl jí rád jako vnučku své přítelkyně. V období roku 2015 – 2016 se s A. potkával jen výjimečně, tak čtyřikrát do roka. Uvedl, že nebylo zvykem, že by si chodil po obědě s A. lehnout, tentokrát si s ní šel lehnout na pokyn jeho přítelkyně, která A. poslala za ním do ložnice. Obžalovaný uvedl že neví, proč tam A. svědkyně poslala, na dotazu soudu uvádí, že je pravda, že A. četl nějakou pohádku, ačkoli v přípravném řízení krátce po činu tyto skutečnosti neuváděl, naopak uváděl že chtěl spát a A. ho svým vyprávěním pohádek rušila, proto ji okřikl a ona ztichla. Obžalovaný popírá, že by se do postele svlékal, uvádí, že ležel v posteli pod peřinou v teplákách. Dále obžalovaný popsal, že po celou dobu ležel na

pravém boku, na kterém se mu nejlépe usíná, při výslechu před soudem na plánku (připojeném k jeho výpovědi) zakreslil, jak celou dobu ležel na pravé části postele na pravém boku – tedy obličejem ven z lůžka , a za ním na stejné polovině dvoupostele měla ležet poškozená. Uvedl, že neví, proč ležela těsně vedle něj, také neví, v jaké poloze A. ležela, neboť na ni neviděl. Dále na dotaz soudu připustil, že se poškozené dotýkal , s tím že ji údajně drbal na zádech mezi lopatkami, protože nemohla usnout. Při konfrontaci rozporů jeho tvrzení, že celou dobu ležel na pravém boku a neviděl na poškozenou a přitom poškozenou ležící za ním drbal na zádech se obžalovaný rozlítal, a odmítl dále vypovídat s odůvodněním, že celá situace je absurdní, jde o nafouknutou bublinu, a on nemá zapotřebí toto řešit. Soud tedy dle § 207 odst. 2 tr. řádu dokazoval čtením výpovědi obžalovaného z přípravného řízení ze dne 12.4.2016, v níž uváděl, že A. za ním přišla do ložnice asi po pěti až deseti minutách, on ji zaregistroval, neboť ještě nespal, A. mu vyprávěla nějaké pohádky, nějaké bláboly, a on ji okřikl, že se chce vyspat, a tak holka zmlkla. Obžalovaný dále popsal, že za nimi do ložnice před usnutím přišla Ilona st. a ptala se, co tam dělají, on si jí stěžoval, že A. nechce spát a pořád se vrtí. Ví o tom, že A. při spaní v posteli měla tričko a kalhotky, svlékala a oblékala se sama, měla předtím na sobě rifle. Již v přípravném řízení připustil, že se A. v posteli dotýkal, drbal ji na zádech, aby konečně usnula, což zabralo a A. usnula. Obžalovaný popřel, že by nezletilý sahal na kalhotky, uvedl, že do ložnice přišla už v kalhotkách a v tričku. Probudil se jako první asi po hodinovém spánku, odešel za Ilonou st. na balkón, za deset až patnáct minut za nimi přišla A., která už byla oblečená v riflích. Poté odjížděl v 15:30 domů rychlíkem z Prahy Libeň do Kolína. Nezletilá společně s babičkou ho vyprovázely na nádraží. O tom, že se měl k A. nevhodně chovat, ho informovala babička nezletilý, která mu telefonovala, respektive ho prozváněla kolem 19:30. Když jí volal zpátky, sdělila mu, že jí volala dcera, a obvinila ho, že měl A. osahávat. Řekl jí na to: „co to meleš, to je to za blbovinu“, myslel si, že je svědkyně „ožralá“. Potom mu telefon vytípla, snažil se jí znovu dovolat, ale už mu telefon nebrala. Za důvod obvinění považuje nenávisť Ilony ml. k jeho osobě, neboť matka nezletilý preferuje svého otce, jemu nemůže odpustit, že jí měl rozvést rodiče. Domnívá se též, že jde ze strany Ilony ml. o projev žárlivosti, neboť na ni matka nemá tolik času. S Ilonou měl konflikty už v minulosti, vyhodily ho z bytu 19.12.2014, když v bytě hlídala A., a to po konfliktu, který vznikl proto, že matka - Ilona ml. po příchodu do bytu začala na A. řvát, on ji napomenul a Ilona ml. na něj zavolal policajty, kteří ho z bytu vyhodili.

Výpověď obžalovaného Š. považuje soud za z větší části nevěrohodnou, a to jak pro nekonzistentnost a vnitřní rozpornost výpovědi obžalovaného, tak pro rozpor jeho výpovědi s výpověďmi dalších svědků i s provedenými listinnými důkazy. Skutečnost, že obžalovaný v posteli s nezletilou neležel v teplákách, ale v černých trenýrkách popisuje nezletilá, která si typ i barvu spodního prádla obžalovaného dobře zapamatovala a přesvědčivě ho popsala, a to v shodně s popisem své babičky - jako černé trenýrky a černé tričko, přičemž pokud by nezletilá ve spodním prádle obžalovaného neviděla, nebyla by schopna toto popsat, neboť ho viděla ten den pouze pár hodin a jinak se nestýkali. Skutečnost, že z bytu obžalovaného v prosinci 2014 nevyhodila Ilona J. ml., ale že policejní hlídku a její příjezd iniciovala Ilona J. st., vyplývá jednak ze záznamu o výjezdu policie ČR MOP Prosek na č. l. 38, o zásahu ze dne 19.12.2014 ve 21:27, ze strany Ilony J. str. pro domácí násilí, a z něhož se také podává, že si svědkyně Ilona J. st. stěžovala na zvýšenou konzumaci alkoholu na straně svého přítele, a s tím spojené psychické problémy a napadání rodinných členů, včetně dcery Ilony.

Obžalovaný je ze svého jednání **usvědčován výpovědí nezletilé poškozené A. V., nar. xxx.** Pětiletá poškozená byla ve smyslu § 102 odst.1 t.ř. vyslechnuta policejním orgánem ve speciální místnosti policie ČR v ulici Kongresová, kde podrobně popsala, jak mělo dojít ke stíhanému skutku v souladu s výrokem rozsudku, jak tyto skutečnosti prožívala, na kolik je vnímala. Jednání obžalovaného, které je předmětem obžaloby, podrobně popsala a předvedla také na panáčkovi a panence, které jí za tímto účelem byly zapůjčeny. Z výpovědi nezletilé svědkyně tak vyplynulo, že tato byla svojí babičkou poslána po obědě spát se strejdou Milanem, s kterým trávila velikonoční pondělí, barvili spolu vajíčka, pak obědvali. Do postele v ložnici ji se strejdu poslala babička, ona se sama svlékla do spodního prádla, tedy trička a spodních kalhotek, a položila se na levou část dvoulůžka. Na pravé části dvoulůžka ležel strejda Milan, tento měl oblečené černé tričko a černé trenýrky. Milan se do postele také svléknul, sundal si jenom kalhoty. Svědkyně uvedla, že chvilku ležela po levé straně obžalovaného na boku, zatulila se, chvilku si hráli (na dotaz k upřesnění hry uvádí: „nic pro Tebe“ a poté, že si blíže nevzpomíná.) Pak popsala a ukázala na panenkách, jak si lehla na záda, obžalovaný si lehl také na záda, zavřel oči, a levou ruku, tu kterou měl blíže k jejímu tělu, vsunul shora pod její spodní kalhotky a dotýkal se jejího přirození - uvádí že jí šťoural do „pipkina“ (svědkyně označuje dámské přirození slovem „pipkin“, někdy říká „pipina). To „šťourání“, které jí Milan prováděl, jí nebolelo, dělal jí to pod kalhotkami, ne na kalhotkách, ale nebolelo to, jen to strašně lechtalo, ona se proto musela natáhnout a pak na zádech usnula. Výpověď svědkyně, na videozáznamu, který je součástí dokazování v hlavním líčení je naprosto spontánní, dítě je živé a zcela přirozené, v jeho způsobu komunikace s policejní komisařkou nejsou žádné výrazy, které by neodpovídaly věku nezletilé, tato je při svém spontánním projevu až živelná a policejní komisařka jí musí opakovaně usměřňovat. Přes projevovanou hyperaktivitu je výpověď svědkyně logicky zcela ucelená, nezletilá v případě, že se nevyjádří úplně přesně podle svých představ, se k problému vrací, a znovu ho upřesňuje. I ve chvíli, kdy se chová rozjíveně a ukazuje na panáčkovi, kterému omylem stáhne nejen horní kalhoty, ale i trenýrky, že má mezi nohama penis (který sama nedokáže žádným termínem označit), nechá se policejní komisařkou obratem usměrnit, že musí ukazovat věci jen tak, jak byly. Panáčka proto poslušně znovu obléká, a ukazuje, že Milan měl v posteli sundané jenom kalhoty, a že trenýrky si na sobě nechal. Svědkyně současně při hovoru o obžalovaném neprojevuje vůči němu žádné negativní emoce, na svůj věk působí výrazně sebejistým dojmem dítěte, které se nestydí, dokáže se projevit i prosadit, ale současně ctí autoritu dospělého člověka, které se podřídí. Shodná zjištění učinil též znalec z oboru psychologie (k jeho závěrům viz níže). O věrohodnosti výpovědi poškozené nezletilé a její pravdivosti tak soud nemá žádné pochybnosti.

Také ze **zprávy o pozorování klinického psychologa** v rámci prvotního pohovoru s nezletilou A. V. ze dne 30.3.2016, na č.l. 74 vyplývá , že klinická psycholožka **PhDr. Alexandra M.** nezletilou a její vyjádření k předmětné události považuje za reálné a věrohodné. Z pohovoru psycholožka zjišťuje, že A. na nahotu lidského těla reaguje s adekvátním studem a s přiměřeným zájmem s ohledem na vývojové období. Situaci jednorázové ataky ze strany přítele babičky popisuje přiléhavě, logicky správně. Danou zkušenost nezveličuje, ani nedramatizuje, zároveň také necenzuruje. S ohledem na saturující podnětné a bezpečné prostředí, ve kterém vyrůstá, byla schopna svěřit se matce. Pokud by se necítila bezpečně, a nevnímala jistotu v osobě matky, nereferovala by danou skutečnost. Dále PhDr. M. uvedla, že nezletilá aktuálně nevykazuje symptomy traumatizace, a to také proto, že se zřejmě jednalo o jednorázovou ataku ze strany dospělého muže, při níž jí nebylo brachiálně ublíženo.

Vyjádření nezletilé A. při výslechu na policii ČR koresponduje s drobnými odchylkami také s údaji, které jako zprostředkované dostala od nezletilé její matka **Ilona J. ml.** Tato svědkyně při výslechu uvedla, že na velikonoční pondělí 28.3.2016 předala A. své matce v 7 hodin ráno, když šla do práce, matka se zastavila za ní navečer, pak se šly s A. ještě projít, a předala jí A. před obchodem, v pět hodin odpoledne. A. se chovala divně, domáhala se koupě časopisu, což normálně nedělá, a když jí matka nevyhověla, začal křičet „to je hrozný, co mi to děláte“. Pak se spolu doma dívaly na pohádky, A. jí na gauči řekla, že jí měl Milan sahat prstem mezi nohy (v přípr. řízení matka uváděla, že A. řekla „na pipinu“). Ona se vyděsila, opakovaně se jí ptala, protože tomu nechtěla uvěřit, a pak si to od ní nechala na posteli ukázat. Matka před soudem předvedla, jakým způsobem jí A. ukazovala, že se jí Milan dotýkal vleže, na zádech, když nezletilá ležela vlevo a ona vpravo, A. jí ukazovala, jak jí levou rukou sahal na přirození, říkala že ji „šťouchal“ a upřesnila, že neměl ruku na kalhotkách, ale pod jejími kalhotkami. Velice ji to rozrušilo, ale věřila tomu, že by si to A. nevymyslela- je vedená k tomu, že lhát nesmí a nedělá to, volala proto své matce, jak je to možné, že se to stalo. Matka říkala, že nic neví, pak už na ní křičela, hádaly se spolu. Dále pak ještě volala svému bratrovi, také o tom mluvila s otcem nezletilé. Rozhodla se tedy, že půjde celou věc oznámit na policii, její matka po dohodě šla s ní, braly s sebou samozřejmě i nezletilou A.. K obžalovanému svědkyně uvedla, že jej z minulosti zná, byl letitým partnerem její matky, partnerský vztah byl však velmi problematický, protože oba nadužívali alkoholické nápoje, a pak se ve velkém hádali, na místě opakovaně zasahovala policie. Společné bydlení opustil obžalovaný před vánoci roku 2014 poté, co matka opětovně přivolala policejní hlídku a policisté jí řekli, že příště už bude výjezd policie platit ze svého. Poté ví, že se nějakou dobu nestýkali, v posledních době se opět stýkali, ale neví, jak často. Domnívá se, že v současné době se už spolu nestýkají. Pokud se týče konkrétně toho velikonočního pondělí, matka se zmiňovala, že pan Š. by měl přijet, ale netušila, že tam byl už přes noc. Ví, že v poslední době se s panem Š. A. několikrát viděla, popisovala vždycky, jak se u babičky měla, o obžalovaném rozhodně nemluvila nějak špatně. Pokud se týče oblečení, které při spaní měli mít oba na sobě, A. jí líčila, že na sobě měla tričko a kalhotky, a Š. měl mít trenky a tričko. Ptala se své matky, proč poslala Š. spát s A. do jedné postele, a matka jí říkala, že obžalovaný šel nezletilé číst pohádku. Jestli to bylo u nich zvykem, neví. A. se však zmiňovala, že v době, kdy byli s Milanem v posteli, přišla je babička kontrolovat, a pak zase odešla. Měla snad říkat něco o tom, co oni dva tam dělají. Svědkyně dále uvedla, že se starala o nemocnou babičku, která byla matkou matky, babička nejprve bydlela s Ilonou st. a obžalovaným, pak po úraze si ji vzala do péče do svého bytu. Babička obžalovaného Š. ráda neměla, vadilo jí, že spolu pořád pijí, byli hluční. Svědkyně s nimi sama nežila, měli s obžalovaným občas kvůli pití nějaký konflikt, ale dlouhodobý problém nikoli. Od babičky ví, že jí měl obžalovaný v době její návštěvy v bytě slovně sexuálně obtěžovat, domáhal se po ní, aby mu mastičkou namazala penis, což babička odmítla, a vnučce si stěžovala. Ona to pak řešila jak s obžalovaným, tak se svou matkou a bratrem, matka tomu nechtěla věřit, obžalovaný to popřel. Babička je v současné době už mrtvá, takže se k věci vyjádřit nemůže. Svědkyně k osobnímu životu uvedla na dotaz soudu, že žije v bytě s nezletilou sama, se žádným mužem domácnost nesdílí, takže nezletilá nemohla doma vidět žádné sexuální praktiky. Nepředpokládá, že by obdobné praktiky mohla dcera vidět v domácnosti svého otce, byť v této současné době žije se stálou partnerkou. A. pobývá u otce poměrně často na víkendy, ale společně s dcerami jeho partnerky užívají dětský pokoj, ložnici s rodiči nesdílejí. K případným

následkům matka uvedla, že jednání jako takové následky na chování dcery nezanechalo. Dcera je poučená z domova i ze školky, že se jí nikdo nesmí dotýkat, že nemá nastupovat k cizím lidem například do auta, nebo se od nich brát jídlo, průběžně s ní tato témata probírá, vždy podle aktuální situace. Krátce po činu však byla A. plačtivá, vznětlivá, lítostivá, dokonce si šla sama do pokoje lehnout, což se předtím nikdy nestalo. Netrvalo to však dlouho, pak tu celou situaci uzavřely. Vysvětlila jí, že to bude muset říct na policii, slíbila jí, že po výsledku na PČR se k tomu už nebudou muset vracet a nevracely. Koupila jí kolo, kolečkové brusle, aby přišla na jiné myšlenky, aby se zabavila jinak. Pak jí řekla, že bude muset ještě za doktorem, který se na ni podívá. Při výsledku u psychologa s dcerou při samotném pohovoru psychologů s dcerou nebyla, ale dostavila se tam s ní. Také ví, že v minulosti dcera opakovala stejné údaje ke skutku pořád dokola.

Výpověď svědkyně Ilony J. ml. soud považuje za zcela věrohodnou, odpovídající přiměřenému zájmu matky o jedinou dceru, na kterou je silně fixována. Za přiměřenou soud považuje i reakci matky nezletilé na nezletilou uváděné údaje o osahávání obžalovaným Š. i následnou hádku s vlastní matkou, které dítě svěřila, jakož i společnou návštěvu policie a podání trestního oznámení. Na rozdíl od obhajoby obžalovaného soud neshledává v jednání matky žádné účelové jednání, ani snahu ovlivňovat výpověď vlastní dcery, či obžalovaného nějak před soudem očerňovat. Skutečnosti z minulosti, které vykreslují osobnost obžalovaného jako osoby nezdrženlivé, sexuálně obtěžující okolí, uvedla svědkyně až na výslovný dotaz soudu, přičemž v rodině probírané nevhodné chování obžalovaného potvrzuje též bratr svědkyně i bývalá partnerka obžalovaného Ilona J. st., přičemž tendence k nezdrženlivému chování obžalovaného vyplývají i ze zprávy PČR z místa bydliště. Samotný rezervovaný postoj svědkyně k obžalovanému, daný jeho arogantním vystupováním a hulvátským chováním, posílené zřejmě vlivem alkoholu, nelze považovat za důkaz zášti svědkyně, která by svědkyni vedla k nepravdivému obvinění obžalovaného ze závažného trestného činu. Obhajobě obžalovaného o účelovosti tr. stíhání, vyvolaného matkou nezletilé proto soud neuvěřil, zejména poté, co učinil vlastní zkušenost s chováním obžalovaného v jednací síni při nařízeném hlavním líčení.

Svědčyně Ilona J. st. – babička poškozené nezletilé A. a bývalá družka obžalovaného, k věci uvedla, že na velikonoční pondělí hlídala nezletilou A., kterou převzala od její matky v ranních hodinách. Ten den A. barvila s obžalovaným vajíčka, po obědě ji dala spát (kdy běžně ji dávala spát po dvanácté hodině), a obžalovanému řekla, aby jí přečetl pohádku, proto spolu odešli do ložnice. Svědkyně uvádí, že za chvíli se šla na oba podívat, vše bylo v pořádku, oba spali, a ona žádný problém nezaznamenala. Asi za půl hodiny se probudil obžalovaný, po něm cca za 15 min. i A., která za nimi přišla oblečená. Domnívá se, že A. na sobě měla pyžamové kalhoty. Obžalovaný měl odjíždět do Kolína, proto ho s A. k vlaku doprovodily, běžně se rozloučili. A. pak odevzdala matce. Nezletilá byla spokojená, byla zcela normální, žádný problém na ní neshledala, až večer jí dcera volala, že měl obžalovaný A. obtěžovat, nechtěla tomu věřit. Pokud se týče toho popoledního spánku, A. někdy v té době už nechtěla chodit po obědě spát, obžalovaný jí měl jít číst pohádku. Zda ke čtení pohádky došlo, neví, ale pohádkové knihy v ložnici připraveny jsou. Obžalovaný běžně spí v pyžamu nebo ve slipech, v teplácích nespí. Ona když se přišla podívat do pokoje, tak byli obžalovaný i poškozená oba přikryti, oba leželi na zádech, poškozená v levé části postele, a obžalovaný na pravém lůžku dvouposte. V

čem spala A. neví, ani tu neviděla, měla ten den asi tričko a punčocháčky, neví, zda spala v nich, v pyžamku, nebo v kalhotkách. Při konfrontaci zcela rozdílných údajů, které uváděla svědkyně v přípravném řízení v průběhu výslechu a v hlavním líčení, týkajících se skutečnosti, zda byla či nebyla kontrolovat poškozenou a obžalovaného v ložnici v průběhu doby, kdy je poslala společně spát, svědkyně uvedla, že si to už nepamatuje. Pokud se týče požívání alkoholu obžalovaným, uvedla svědkyně, že ten den měl asi dvě až tři piva. Svědkyně přiznala, že pod vlivem alkoholu býval obžalovaný velmi hlučný, volala na něj opakovaně policejní hlídku, měl různé úrazy hlavy a naražená žebra, a s tím související neurologické i psychické problémy. Pokud se týče události s její vlastní matkou, kterou měl obžalovaný obtěžovat, je pravdou, že jí to dcera říkala, ale v rodině to neřešili, protože dcera jí to sdělila až v době, kdy její matka byla mrtvá. Svědkyně taktéž popřela, že by se od 28.3.2016 kdykoli s obžalovaným setkala, po konfrontaci s jím uváděnými skutečnostmi, že se měli naposled intimně stýkat v červenci 2016 připustila, že u něj byla v tomto termínu na návštěvě. V současné době už neudrhuje s obžalovaným žádný vztah, zjistila, že s ohledem na problémy s alkoholem takový vztah nemá perspektivu, stíhaná událost vliv na její rozhodnutí ukončit vztah ale vliv neměla, této nevěří. Ke vztahu s obžalovaným uvedla, že v době Velikonoc 2016 byli jen „kamarádi“, nežili spolu, ale přiznala že spolu udržovali intimní poměr. Pokud se týče A., tuto označuje za chytrou, sympatickou holčičku, vypráví jí vždy, co bylo ve školce, malují si spolu. A. se jí příliš nesvěřuje, netráví s ní tolik času, svěřuje se spíše matce. Nestalo se však, že by si v minulosti vymýšlela. Svědkyně také uvedla, že obžalovaný Š. se od doby jejich rozchodu do Velikonoc roku 2016 s A. nestýkal, možná se někdy potkali, když byl u ní na návštěvě a přišla dcera s vnučkou. V minulosti, tedy do roku 2014 se s panem Š. A. pravidelně potkávala, svědkyně vnučku hlídala od jejích 3 let, kdy začala chodit do školky. I v minulosti jí obžalovaný občas četl pohádky, ale nikdy s ní nešel odpočívat. Svědkyně k dotazu, zda obžalovaný chodil ve spodním prádle po bytě, tuto skutečnost popřela, uvedla však, že ho nezletilá mohla vidět ve spodním prádle, protože za ním občas chodila na záchod.

Výpověď svědkyně Ilony J. st. hodnotí soud jako sníženě věrohodnou, neboť výpovědi svědkyně jsou nekonzistentní, odporují si navzájem a odporují i výpovědi dalších slyšených osob. Svědkyně přes svůj životní elán předstírá „amnézii“ na podstatnou část skutečností, důležitých pro posouzení okolností celého případu, a svou výpovědí i vystupováním tak prokazatelně hájí zájmy obžalovaného. Neobstojí ani argumentace sv. Ilony J. st., že A. mohla vidět spodní prádlo obžalovaného (které věrohodně popsala shodně se svojí babičkou) na záchodě, kam za ním občas chodí, neboť jednak obžalovaný s nezletilou spolu trávili ten den pouze pár hodin a z výslechu samotné svědkyně vyplynulo že se obžalovaný s nezletilou od jejich rozchodu v r.2014 až do Velikonoc 2016 údajně nestýkal (což vyvrací , jednak i pokud by za ním A. na WC šla (a pokud by tak opravdu činila, nebyl by jistě problém tomuto nevhodnému „pronásledování“ obžalovaného ze strany nezletilé zabránit), stěží by si u muže, vykonávající malou potřebu, všimla barvy spodního prádla pod kalhotami.

Výpověď nezletilé A. a její matky Ilony J. ml. pak **jako nepřímí svědci prokazují i bratr Ilony J. - Adolf J. a otec nezletilé A. - Pavel V.**, kteří oba shodně popsali, jak prostřednictvím telefonu je 28. března kontaktovala matka nezletilé, a svěřila se jim s oznámením A. o nevhodných sexuálních praktikách obžalovaného Š. a se skutečností, že tyto informace půjde matka společně s A. sdělit policii ČR. Oba muži současně popsali A. jako

otevřené, veselé děvče bez jakýchkoli problémů, u kterého není zvykem, že by si vymýšlelo. Oba též shodně uzavřeli, že na nezletilé nepozorovali po skutku žádné trauma ani jiné následky. Pokud mluvila A. v minulosti i současnosti o obž. Š., mluvila o něm víceméně neutrálně, žádný negativní vztah k obžalovanému u poškozené nepozorovali. Svědek Adolf J. dále uvedl, že ví o tom, že obžalovaný Š. měl v minulosti obtěžovat i jeho babičku, o kterou se sestra starala, říkala mu to snad dokonce jeho matka, mluvila o tom, že babička naznačila, že panem Š. byla obtěžována, a že tomu nechce sama uvěřit. Matka mu to říkala v době, kdy byla babička ještě naživu, ale babičky se na to nedotazoval, byla to choulostivá věc, nechtěl se v tom rýpat.

Ve věci bylo provedeno **a vypracováno** odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví biologie, a genetiky, které zpracovali znalci MUDr. Kamila Vindušková a Mgr. Tomáš Cápál, oba znalci kriminalistického ústavu Praha.

MUDr. Vindušková, jako znalkyně z oboru biologie uvedla, že měla ke zkoumání růžové dětské kalhotky poškozené, uprostřed rozkroku našla skvrnu 2x2 cm, a proto provedla plošný stěr vnitřní strany kalhotek a dále ještě stěr na vnitřní straně kalhotek pod gumou. Obě tyto zkoušky měly negativní výsledek, nebyly tedy nalezeny žádné haplotypy odpovídající mužské složce DNA, jak to vyhodnotil **znalec z oboru genetiky Mgr. Cápál**. Tento dále upřesnil, že na spodním prádle bylo nalezeno větší množství biologického materiálu, který náležel poškozené nezletilé. Biologické stopy se samozřejmě znehodnocují s postupem času, je to však individuální, ovlivňuje to mnoho faktorů. **Samotná skutečnost, že DNA obžalovaného ani jiného muže, nebyla nalezena na spodním prádle poškozené, nepotvrzuje ale ani nevylučuje skutečnost, že došlo k fyzickému kontaktu prádla poškozené s obžalovaným.**

K věrohodnosti výpovědi poškozené nezletilé A. V., i k případným následkům stíhaného jednání obžalovaného na psychickém stavu poškozené, byli příbráni znalci PhDr. Karel Humhal, a MUDr. Alena Gayová. Ze znaleckého zkoumání psychiatrického MUDr. Alenou Gayovou soud zjistil, že poškozená v důsledku prožité šetřené události neutrpěla žádnou psychiatrickou újmu, její stav je dobrý, bez známek prožitých psychických traumat. S ohledem na to, že nebyly zjištěny žádné psychické potíže, lze konstatovat, že poškozená je bez psychických následků stíhaného zločinu a závěry znalkyně z oboru psychiatrie nečinily žádné výkladové problémy, byl za souhlasu stran znalecký posudek znalkyně z oboru psychiatrie čten.

Znalecký posudek z oboru psychologie však s ohledem na absenci shlednutí videozáznamů o výslechu poškozené A. V. ze strany znalce bylo nutno doplnit a objasnit výslechem znalce v hlavním líčení, a **upřesnit tak původní závěry shledané znalcem** na základě neúplného seznámení se znalce s důkazním materiálem. Z výslechu **znalce PhDr. Karla Humhala** v hlavním líčení soud zjistil, že po provedeném znaleckém pedopsychiatrickém vyšetření, pohovoru s posuzovanou i s její matkou, a po zhlédnutí záznamu DVD před výslechem znalce v hlavním líčení, dospěl znalec k závěru, že nezletilá A. je dívka, která se rozvíjí přiměřeně svému věku, spíše lehce nadprůměrně, její IQ bylo stanoveno výši xxx. V porovnání s dospělým je osobnostně nezralá, v porovnání s dítětem svého věku je však vyzrálá přiměřeně. Nezletilá trpí zvýšeným neklidem, který odpovídá informaci matky o drobných komplikacích v průběhu těhotenství a porodu. Celkově osobnostní struktura nezletilé nevybočuje z mezí. Žádné odchylky znalec nezjistil ani ve schopnosti zapamatovat si a reprodukovat prožité události nezletilou. Shoduje se se závěrem psycholožky PhDr. Alexandry M. (a uvádí, že tuto zná léta ještě pod předchozím příjmením F.), která komunikovala s nezletilou krátce po činu. K dr. M. znalec uvádí, že jde o uznávanou odbornici v oboru

psychologie (což dle znalce zvyšuje validitu výsledku jejího vyšetření) , dle jejíž závěrů nezletilá ataku babiččina přítele na svoji osobu popisuje přiléhavě a logicky správně, danou skutečnost nezveličuje, ani nedramatizuje, ale současně také necenzuruje. Schopnost svěřit se matce pak znalkyně příkládá podnětnému a bezpečnému prostředí, ve kterém nezletilá svědkyně vyrůstá. V souladu se závěry výše uvedené psycholožky proto znalec obecnou schopnost nezletilé svědkyně zapamatovat si a reprodukovat události považuje za úměrnou věku a neporušenou, obecnou věrohodnost v přípravném řízení shledal za sníženou pro nižší věk svědkyně, která s ohledem na svůj věk může mít ještě snížené rozlišování mezi realitou a fantazií. Současně znalec jednoznačně popřel na dotaz soudu, že by jakékoli fantazie z výpovědi nezletilé svědkyně i při jejím vyšetření shledal, či že by shledal jakékoli skutečnosti v její výpovědi, které by odporovaly opakovaně tvrzené verzi poškozené nezletilé o průběhu skutkového děje. Výpověď svědkyně, kterou shlédl, byla tedy taková, že události se mohly odehrát tak, jak je popisovala. Při návštěvě psychologa nezletilá odmítla vypovídat, s odůvodněním že to už říkala na policii, ale při komunikaci s policejní komisařkou nepozorovali žádné zjevné tendence k vymýšlení nebo k rozvíjení popisovaného děje, které jsou jinak pro toto chování typické. Z obecného hlediska konstatovali v přípravném řízení sníženou konkrétní věrohodnost svědkyně k vyšetřované trestní věci, a to pro psychopatologickou zátěž v rodině matky a dlouhodobě napjaté vztahy matky s přítelem babičky, současně však znalec v HL doplnil, že tyto spory se netýkaly přímo nezletilé. Při vyšetření na nezletilé nepozorovali žádné známky traumat, které by byly následkem stíhané trestné činnosti. Nezletilá A., se jeví jako normálně prosperující dítě, které se rozvíjí přiměřeně svému věku, pokud se sama zmiňuje o obžalovaném, nemluví o něm jakýmkoli negativním způsobem, říká, že ho zná, ale uvádí, že ho viděla jen dvakrát, nevypovídá nic, co by jakkoli svědčilo v neprospěch obžalovaného. Povahou je A. spíše dominantní, svým projevem, ale u tak malého dítě se to nehodnotí snadno. Nelze předvídat, v co se povaha nezletilé vyvine. Ze záznamů však nepůsobila v žádném případě zakřiknutě, ani nesměle, projevuje se bez obav, bez strachu a bez úzkosti. Pravděpodobnost, že by si **nezletilá** nechala implantovat myšlenky, které by opakovala po dobu nejméně čtrnácti dnů je menší. Nezletilá je ve věku, kdy se děti začínají zajímat o sex, stěží však předpokládat, do jaké míry, by se při křivém obvinění mohlo jednat o její fantazii, kterou by zveličila. Z vyšetření, ani ze záznamu znalci takové závěry nedovodili. Ke konstatované snížené věrohodnosti svědkyně, znalec v hlavním líčení na opakované dotazy upřesnil, že výpověď nezletilé svědkyně, pokud se hodnotí pouze její chování, neříká nic, co by působilo nevěrohodným dojmem. Tuto nevěrohodnost způsobuje až širší kontext rodinných vazeb a konfliktů s obžalovaným(které však spadají do doby narození a útlého dětství nezletilé svědkyně)a dále její nízký věk svědkyně. Samozřejmě nelze zcela vyloučit vliv matky či jiné osoby na nezletilou, důkazy o ovlivnění nezletilé však znalci nebyly shledány. Znalec tak uzavírá, že ze samotné výpovědi nezletilé nebyly zjištěny žádné informace, které nezletilá podala a zněly by nevěrohodně, nebyly tam zjevné známky, že by výpověď byla jakkoli naučená.

Soud tedy po výslechu znalce-psychologa v hlavním líčení dospěl k závěru, že znalec fakticky neshledal žádný důvod ke snížení obecné věrohodnosti nezletilé svědkyně, která by mohla zpochybnit obsah její výpovědi. Konkrétní věrohodnost výpovědi nezletilé svědkyně tak znalec v hlavním líčení nezpochybnil, přičemž pravdivost výpovědi nezletilé soud vyhodnotil s ohledem na další provedené důkazy zcela samostatně, a dospěl k závěru, že výpověď svědkyně A. V. je pravdivá , neboť údaje, které uvádí, jsou v souladu s dalšími

zjištěnými skutečnostmi a jsou tak společně relevantním podkladem pro rozhodnutí o vině obžalovaného v trestní řízení.

V průběhu trestního řízení byl zkoumán **duševní stav obžalovaného Milana Š.**, a to znalci z oboru klinické psychologie a sexuologie, a psychiatrie. Ze závěrů znalců soud zjistil, že vyšetřením PPG u obviněného nebyly zjištěny známky deviantních zájmů, nebylo také zjištěno, že by obžalovaný trpěl duševní poruchou, chorobou či sexuální deviací, která by se vyskytovala ať už v současné době, či v době kdy se měl dopustit stíhaného jednání. Pokud se obžalovaný stíhaného jednání dopustil, pak jeho ovládací i rozpoznávací schopnosti ve vztahu k nim byly plně zachovány. Osobnost obžalovaného je bez výraznějších anomálií, obžalovaný je orientován heterosexuálně bez známek poruch sexuální preference, není osobností zvýšené agresivní, a není zvýšené disponován k agresivitě ve stresových situacích. V psychicky zátěžových situacích není jmenovaný disponován k impulzivním reakcím, manifestně agresivní projevy u něj nejsou pravděpodobné, jeho zájmy jsou jednodušší. Celková orientace, tedy **hierarchie hodnot obviněného je jednodušší, spíše egocentricky strukturovaná**. Převažující psychologické obranné mechanismy obviněného jsou především prosté popírání a jednoduché racionalizace. Pokud se týče intelektu obviněného, jde o jedince intelektově podprůměrného s IQ xxx, bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Závislost na alkoholu, a jiných návykových látkách obžalovaný znalcům popřel, dostupné objektivní údaje takovou závislost nečiní pravděpodobnou. Motivace inkriminovaného trestného činu, pokud mu bude prokázán, tedy nebude podmíněna žádnou osobnostní, sexuální, nebo sociální patologií v pravém slova smyslu, šlo by o **sexuální aktivity ve vztahu ke snadno dostupnému objektu**. Obžalovaný je rozvedený otec 3 dětí, toho času bez partnerského vztahu, jeho sociální a občanská adaptace je bez výraznějších znaků maladaptace. Pokud mu bude uvedený skutek prokázán, přičemž sám ho plně popírá, jeho **možnosti resocializace budou snižené jeho postojoyou uzavřeností, a to popíráním a absencí pocitů viny**. Pobyt posuzovaného na svobodě není z psychopatologického ani sexuologického hlediska nebezpečný, proto uložení ochranné léčby znalci nenavrhují.

Z opisu evidence rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaný Š. byl v minulosti třikrát soudně trestán. Rozsudkem Okresního soudu v Kolíně ze dne 11.5.1992 sp. zn. 3T 3/92 mu pro tr. čin ublížení na zdraví dle § 223 tr. zákona byl uložen trest zákazu činnosti, a to řízení motorových vozidel v délce jednoho roku. Dále byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kolíně ze dne 27.2.2001 pod sp. zn. 1T 12/2000 pro trestný čin krádeže podle § 247 1,2 tr. zákona, trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zákona, trestný čin násilí proti skupině obyvatel a jednotlivci podle §196 odst. 1 tr. zákona, tr. čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona a trestný čin poškozování cizí věci podle §257 odst. 1, a to k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, podmíněně odloženému na zkušební dobu v délce dvou let. Výkon původně podmíněně odloženého trestu byl obžalovanému nařízen usnesením Okresního soudu v Kolíně dne 15.10.2003, z výkonu trestu byl pak odsouzený podmíněně propuštěn usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 z 1.6.2004, pod sp.zn. 1PP 84/2004. Ve lhůtě podmíněně propuštění z výkonu trestu se obžalovaný osvědčil. Posledním rozhodnutím, jímž byl obžalovaný odsouzen, je rozhodnutí Okresního soudu v Kolíně ze dne 15.7.2003, sp. zn. 2T 36/2003, jímž byl pro trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zákona odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců, podmíněně

odloženému na zkušební dobu v trvání do 10.3.2005. Všechna tři odsouzení jsou v současné době již zahlazena.

Ze zprávy z místa bydliště soud zjistil, že Městským úřadem v Kolíně údajně proti obžalovanému nebylo v posledních pěti letech vedeno řízení pro přestupek. Ze zprávy PČR OOP Kolín však soud zjistil, že v policejních evidencích má obžalovaný z roku 2016 tři záznamy, a to z 12.3.2016 pod č.j. KRPS – 88771/PŘ – 2016, záznam o řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu, které bylo řešeno jako přestupek podle § 125c odst. 1, písm. b) zákona č. 361/2000 sb., pro který byl obžalovanému vysloven Městským úřadem Kolín pod č.j. MUKOLIN/OD29357/16 zákaz řízení motorových vozidel v trvání od 21.3.2016 do 23.6.2016, a byla mu uložena dále pokuta ve výši 25.000,- Kč. Současně bylo zjištěno, že v nyní je již obžalovaný opět platným držitelem řidičských oprávnění skupiny AM, A1, B, BE,C,CE a T. Dále, jak vyplývá z evidence PČR, dne 16.5.2016 v 8:21 hodin oznámila policii matka obžalovaného Marie Š., že jí syn nadává, napadá jí, nepracuje a nadměrně užívá v jejím bytě alkohol. Poté, co hlídka policie dorazila do bytu poškozené, tato uvedla, že jako matka nechce, aby věc byla řešena přestupkově, dále zjištěno, že obžalovaný z bytu před policií utekl. Matka požaduje po policii, aby syna umravnila. Poslední zákrok policie ČR v bytě matky obžalovaného je datován dnem 26.6.2016 v 10:08 hodin, kdy na OOP Kolín oznámil obžalovaný Š., že v místě jeho dočasného bydliště po něm vymáhá třetí osoba peníze, po příjezdu hlídky zjištěno, že jak obžalovaný Š., tak vymahatel dlužné částky pan B., jsou oba pod vlivem alkoholu, odmítají dechovou zkoušku a hádají se kvůli půjčce peněz. Policie ČR tedy uzavírá, že obžalovaný má trvalý pobyt na evidenční adrese Městského úřadu v Kolíně, kde se však fyzicky nezdržuje, jeho současný pobyt není znám, ale občasně se zdržuje na adrese xxx, u své matky Marie Š.. Dle místní a osobní znalosti příslušníků PČR OOP Kolín, je osoba známá jako zájmová, jde o poživatele alkoholu, který se v opilosti dopouští výtržností v rovině přestupků.

K věrohodnosti omluvy obžalovaného a jeho schopnosti účastnit se nařízeného hlavního líčení, vyžádal soud zprávu oblastní nemocnice Kolín a oblastní nemocnice Nymburk o zranění, které mělo být důvodem k absenci obžalovaného u nařízeného hlavního líčení v termínu 22.11.2016. Ze zprávy oblastní nemocnice Kolín chirurgické ambulance na č.l. 225 rub soud zjistil, že obžalovaný Š. byl převezen přivolanou rychlou záchrannou službou 22.11.2016 na chirurgickou ambulanci nemocnice v 05:02 hodin., uvedl, že sanitu mu zavolala matka, on sám doma v klidu spal. S ohledem na stáří úrazu po vyšetření byl odeslán na neurologickou ambulanci, kde byl 22.11.2016 05:27 vyšetřen a odeslán domů. Uváděl, že k úrazu mělo dojít již 4.11.2016, měl být hospitalizován v nemocnici Nymburk, kde bylo provedeno CT a RTG bez patologie, kde po půl dni podepsal revers a odešel domů. Na chirurgickou ambulanci byl přivezen 22.11.2016 pro slabost, a točení hlavy, hospitalizován v nemocnici nebyl. Pacient se ve výčtu obtíží na chirurgické a neurologické ambulanci značně liší, udává točení hlavy, které následně neguje, poté slabost. Žádné objektivní potíže zjištěny nebyly, objektivní vyšetření zcela normální, pacient je schopen účasti v hlavním líčení. Výše citovaná zpráva byla vyžádána soudem na základě sdělení a omluvy doručené soudem obžalovaným, v které uváděl, že v noci 22.11.2016 náhle zkolaboval, a musel být převezen rychlou záchrannou službou do nemocnice Kolín, kde byl vyšetřen a hospitalizován na jednotce intenzivní péče (viz omluva č.l. 228). Přestože mu byl doporučen klidový režim a návštěva lékaře, k lékaři se údajně objednal až na

odpoledne 24.11., tedy s dvoudenním zpožděním, a k soudu se v nařízených termínech 22.11. ani 23.11.2016 nedostavil. Ze zprávy nemocnice Nymburk na č. 1. 237 pak soud zjistil, že hospitalizován obžalovaný nebyl ani v této nemocnici, do nemocnice byl přivezen rychlou záchrannou službou, když po vystoupení z auta v práci mu měl být způsoben úraz na hlavě náhlým bezvědomím a pádem. Dle zprávy nemocnice jsou okolnosti úrazu nejasné, po příjezdu do nemocnice, byl obžalovaný bradypsychický, zmatený s krvácející ranou na temeni hlavy. Rána mu byla po CT mozku bez nálezu ošetřena novikovem a mezokainem, doporučenou nutnou hospitalizaci k observaci a neurologickému vyšetření pacient odmítl a svévolně opustil ambulanci se zákazem řízení motorových vozidel. Tato skutečnost byla současně hlášena policii ČR.

Shora uvedené lékařské zprávy opětovně potvrzují, že obžalovaný opakovaně účelově uvádí nepravdivé informace a věrohodnost jeho výpovědi v kontextu těchto skutečností soud považuje za významně sniženou.

Po vyhodnocení všech shromážděných důkazů, provedených v rozsahu požadovaném ustanovení § 5 odst. 2 tr. řádu, které byly soudem ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu hodnoceny podle vnitřního přesvědčení, kdy veškeré provedené důkazy byly pečlivě uváženy, a jednotlivá tvrzení poškozené, svědků, i obžalovaného byla navzájem porovnána s provedenými znaleckými posudky, záznamy na DVD a provedenými listinnými důkazy dospěl k závěru, že obžalovaný Milan Š. se dopustil jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu, a naplnil tak po stránce subjektivní a objektivní všechny zákonné znaky zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 3. písm. a) tr. zákoníku, když zneužil situace, kdy mu byla bývalou přítelkyní Ilonou J. st. svěřena její vnučka, poškozená A. V., které měl přechytit pohádku a pomoci usnout po svátečním velikonočním obědě dne 28.3.2016. Obžalovaný využil skutečnosti, že A. je pětiletá holčička bez schopnosti psychicky i fyzicky odolávat jeho chování, neboť k němu má podřízený vztah dítěte vůči dospělému, není schopná dostatečně vyhodnotit škodlivost jeho jednání, i rizika, která jí hrozí ani mu úspěšně vzdorovat a zneužil tak této bezbrannosti nezletilé A. k uspokojení svých sexuálních potřeb tím, že v průběhu „uspávání“ poškozenou hladil pod spodními kalhotkami na přirození. Obžalovaný si byl současně dobře vědom nejen své fyzické a duševní převahy nad poškozenou, ale i skutečnosti, že A. je pět let, neboť ji hlídal a byl partnerem její babičky již v době před jejím narozením. Motiv jednání obžalovaného jednoznačně prokázán nebyl, s ohledem na skutečnost, že znalci neshledali u obžalovaného žádnou z duševních poruch, ani sexuální úchylku, je pravděpodobné, že se svého jednání dopustil pod vlivem menšího množství požitého alkoholu, který odbrzdňuje zábrany, a využil tak k uspokojení svých potřeb snadno dostupného sexuálního objektu v podobě nezletilé. Samotná skutečnost, že z odborného vyjádření z oboru biologie a genetiky nebyly zjištěny stopy DNA obžalovaného na spodním prádle poškozené, obžalovaného nijak nevyvíňuje z trestného činu, neboť stopy DNA pachatel na oblečení zanechat nemusel, ze spisu současně vyplývá, že spodní prádlo prošlo rukama nejméně matky a babičky nezletilé a ke zkoumání bylo předloženo až s delším odstupem času. Stejně tak obžalovaného z tr. činnosti nevyvíňuje ani závěr znaleckého posudku z oboru sexuologie, který u něj neshledal sexuální poruchu, neboť statisticky většina pachatelů sexuálních deliktů páchá tr. činnost z nezdrženlivosti, nikoli pod vlivem duševních poruch či jiných vrozených anomálií. Po stránce subjektivní tak obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém, neboť si byl vědom, že svým jednáním může porušit

zájem na ohrožení sexuální integrity poškozené nezletilé A., a byl s tímto následkem srozuměn. O tom svědčí i skutečnost, že obžalovaný, přestože popírá spáchání stíhaného skutku, svým chováním i vystupováním v jednacím síni, i svým vlastním vyjádřením o projednávané „nafouknuté bublině“ dal dle názoru soudu jasně najevo, že si je vědom, že jeho chování nebylo v souladu se zákonem, pouze odmítá připustit, že by jeho chování mohlo být kvalifikováno jako zločin znásilnění. V tomto kontextu je nutno připomenout, že znásilněním ve smyslu § 185 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku je každé jednání pachatele, který zneužije bezbrannosti k pohlavnímu styku s jinou osobou, přičemž v kvalifikované skutkové podstatě pod odstavcem 3 písm. a), ustanovení § 185 je touto osobou dítě mladší 15 let. Jako „pohlavní styk“ je pak judikaturou kvalifikováno jakékoliv ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať už stejného či odlišného pohlaví - jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tedy i dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Pohlavní styk při tomto základním vymezení tak zahrnuje širokou škálu činností od soulože (tedy koitu) a jiných pohlavních styků prováděných způsobem srovnatelným se souloží, tak osahávání genitálií ženy nebo mužů, erotické masáže atd. Takto vymezené jednání pak musí směřovat k pohlavnímu uspokojení pachatele, ale nezáleží na tom, zda k uspokojení v konkrétním případě skutečně dojde. K naplnění zákonných znaků skutkové podstaty § 185 odst. 1 alinea druhá odst. 3 písm. a) tr. zákoníku tak postačí „pouhé“ osahávání nezletilé na genitáliích za účelem sexuálního ukájení obžalovaného. Pojem bezbrannosti je pak vnímán v daném případě jako bezbrannost celková, tedy absolutní, k níž dochází právě u osob, které sice vnímají okolní svět, ale jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni, nebo v takovém stavu, aby ve své mysli dokázali situaci, v níž se nacházejí dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit, a přiměřeně logicky a účinně na ni reagovat, jak je tomu typicky u dětí, či osob mentálně zaostalých, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti aby byly schopny posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 17/1982). Zneužití této bezbrannosti ze strany pachatele pak spočívá v tom, že pachatel o konkrétní skutečnosti – tedy psychické nezralosti poškozené – ví a tuto skutečnost využije k tomu, aby dosáhl svého cíle (srov. např. komentář Šámal a kolektiv Trestní zákoník II, nakladat. CH.Beck, 1.vydání, str. 1651, 1653-1654). Na základě naplnění všech výše uvedených znaků tedy soud dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného stíhaným zvláště závažným zločinem, právně kvalifikovaných shodně s podanou obžalobou. Soud též považuje za vhodné osvětlit, proč užil kvalifikace toliko dle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, a ne též kvalifikaci dle odst. 2 písm. a), tedy spáchání činu souloží nebo jiným pohlavním stykem srovnatelným se souloží. Obecně lze říci, že za „jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží“ je možné považovat takový způsob styku, jehož mechanismus simuluje situaci, která nastává u soulože, tedy průnik pohlavního údu muže do ženské pochvy (srov. např. komentář Šámal a kolektiv Trestní zákoník II, nakladatelství C.H.Beck, 2.vydání, str. 1842). V takovémto případě je možné, aby způsobem srovnatelným se souloží bylo i hluboké pronikání prstů do pochvy ženy, tzv. digitální penetrace. K této situaci však nedochází za situace, kdy se např. jedná pouze o malou intenzitu či dojde pouze k osahávání vnějšího genitálu (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu uveřejněné v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu jako TR NS

35/2007-T 990). Provedeným dokazováním bylo pak prokázáno, že obžalovaný se právě toliko dotýkal přirození nezletilé poškozené a prsty nezasouval dovnitř. I v tomto ohledu se tedy soud

ztotožnil s názorem státní zástupkyně, která užitou právní kvalifikaci přesvědčivě a přiléhavě zdůvodnila již v podané obžalobě.

Při ukládání trestu přihlédl soud ve smyslu § 38 a § 39 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy. Obžalovaný jednání zejména jeho trestně právní následek popírá, nicméně trest, ukládaný ve smyslu § 185 odst. 3 tr. zák. ve výměře 5 – 12 let, by byl s ohledem na okolnosti případu- zejména na ojedinelost jednání obžalovaného, délku, po kterou se stíhaného jednání dopouštěl i absenci následku na psychickém či fyzickém vývoji poškozené, nepřiměřeně přísný. Společenská škodlivost jednání obžalovaného je natolik vysoká, že ji nelze postihnout podle jiného právního předpisu a využít tak institutu subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku, nicméně je nižší, než typová společenská škodlivost stíhaného zvláště závažného zločinu znásilnění na nezletilé dle § 185 odst.1,3a) tr. zákoníku. Nutno přihlédnout též k tomu, že obžalovaný byl v minulosti sice soudně trestán, tato odsouzení jsou však zahlazena, tedy nelze k nim přihlížet jako k obecně přitěžující okolnosti ve smyslu § 42 písm. p) tr. zákoníku, ale pouze jako k informaci o nikoliv řádném životě obžalovaného a jeho nezdrženlivosti, vyplývající dále i ze zpráv PČR z místa bydliště. Soud tak dospěl k závěru, že nápravy pachatele lze dosáhnout i trestem kratšího trvání a snížil proto ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku ukládaný trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby zákonem stanovené. Na základě výše citovaných okolností dospěl soud dále k závěru, že k nápravě obžalovaného postačí trest ještě bezprostředně nespojený s odnětím svobody, a to trest v délce 3 let podmíněně odložený na maximální zkušební dobu v trvání 5 let, a to za současného uložení dohledu probačního úředníka nad obžalovaným a uložení dalších omezujících podmínek. Z provedeného dokazování totiž vyplývá, že problémy obžalovaného i nezdrženlivost v jeho chování a jednání vyplývá především z jeho nezřízeného požívání alkoholických nápojů, proto soud v rámci uložení dohledu uložil obžalovanému povinnost ve smyslu § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku, a to zdržet se po dobu zkušební doby podmíněného odsouzení požívání alkoholických nápojů, neboť právě toto omezení je zárukou, že při jeho dodržení, bude obžalovaný schopen řádně plnit podmínky podmíněně odloženého trestu odnětí svobody a bude schopen řádného života i řádného výkonu zaměstnání.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo (§ 249 odst.1 tr.ř.).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného (§ 249 odst.2 tr.ř.).

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst.3 tr.ř.).

Právo odvolání nemohou s úspěchem uplatnit ty osoby, které se ho po vyhlášení rozsudku výslovně vzdaly.

Poškozený, jemuž byl odsuzujícím rozsudkem, jímž soud odsoudil obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, přiznán alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má právo žádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni. (§ 228 odst. 4 tr.ř.)

V Praze dne 15. prosince 2016

Mgr. Blanka Bedřichová, v.r.
předsedkyně senátu

